

1981 மார்ச் 2]

(3) தமிழ் நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு ஓட்டல்கள், தங்கும் விடுதிகளில் வழங்கப்படும் ஆடம்பர வசதிகளுக்கு வரி விதித்தல் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 4/1981).

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் நாடு, 1981 ஆம் ஆண்டு ஓட்டல்கள், தங்கும் விடுதிகளில் வழங்கப்படும் ஆடம்பர வசதிகளுக்கு வரி விதித்தல் சட்ட முன்வடிவு @ (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 4/1981) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம் :

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு, 1981 ஆம் ஆண்டு, ஓட்டல்கள், தங்கும் விடுதிகளில் வழங்கப்படும் ஆடம்பர வசதிகளுக்கு வரி விதித்தல் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 4/1981) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பட வேண்டும்”

* திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு அவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள சட்ட முன்வடிவு சாதாரண நியாயங்களைக் கடந்து வந்திருக்கிறது என்பதை முதலில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதை விதிகள் அடிப்படையிலோ சட்டப் பூர்வமாகவோ என்னால் தடை செய்ய முடியவில்லை என்றாலும்கூட, (under moral obligation) இந்தச் சட்ட முன்வடிவை இந்த அரசு கொண்டு வந்திருக்கக்கூடாது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம் சட்டமன்றத்திற்குத்தான் வரி விதிப்பு போன்ற சட்ட முன்வடிவுகளைப்

(முற்பகல் 11-50)

பரிசீலனை செய்கிற முன்னுரிமை தந்தாக வேண்டும். நிச்சயமாக இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையைத் தரப் போகிறோம் என்ற நிலை இருக்கிற போது, அதற்கென்று ஒரு நாளைக் குறிப்பிட்ட பிறகும் வரி விதிப்பு என்ற

@ 84-95 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு V ஆக அச்சட்டிக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு ஓட்டல்கள், தங்கும் விடுதிகளில்
வழங்கப்படும் ஆடம்பர வசதிகளுக்கு வரி விதித்தல் சட்ட
முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 4/1981)

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1981 மார்ச் 2]

அளவிலே ஒரு சட்டத்தை, அதுவும் அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதென்பது ஒரு ஜனநாயக அரசு செய்யத்தக்காத காரியமாகும். இந்தச் சட்ட முன்வடிவின் மூலமாக இந்த அரசு என்ன எதிர்பார்க்கிறது? எந்த அளவிற்கு வருவாய் எதிர்பார்க்கிறது? இந்தப் புதிய வரி விதிப்பின் மூலமாக அரசு எதிர்பார்க்கின்ற வருவாய் என்ன, அதற்காக அரசாங்கம் எதிர்பார்த்துச் செல்விடுகிற செலவு என்ன என்பதையெல்லாம் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களா என்றால், இல்லை. வெறும் வருவாயை மாத்திரம் மனதிலே கொண்டு இந்த அரசு இந்தச் சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வந்திருந்தால், எந்த அளவிற்கு வருவாய் கிடைக்கும் என்ற தகவலைத் தந்திருக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் என்ன காரணத்திற்காக இந்தச் சட்ட முன்வடிவு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது? அரசாங்கம் இதில் என்ன கருதுகிறது என்று தெரியவில்லை. ஒருவேளை அரசாங்கம் இதை ஒரு சமுதாயப் பிரச்சினையாகக் கருதி, அதற்காக வரி விதிக்க முன் வந்திருந்தால், அந்த முறையிலாவது வினக்கத்தைக் கொடுத்திருக்க வேண்டும். இந்த இரண்டுமே இல்லாமல், ஏதோ வரி விதிப்பதற்குப் பல வழிகள் இருக்கின்றன, அந்தப் பல வழிகளில் இதுவும் ஒன்று, ஆகவே இதைச் செய்கிறோம் என்ற முறையில் கொண்டு வந்திருந்தால், நல்லதாக இருக்காது. இந்த அரசு பல அவசரச் சட்டங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. வரி விதிப்புக்குக் கூட அவசரச் சட்டத்தை இந்த அரசு கொண்டு வருகிறது என்றால், சட்ட மன்றங்களை, தேர்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்டிருக்கிற இந்த அவைகளை இரண்டாந்தரமாக ஆக்கி விடுகிறார்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அதிகாரிகளைப் பார்த்து வரி விதிப்புச் சட்டத்தை இயற்றுவதை, அது அவசரச் சட்டம் என்பதால், கொஞ்சம்கூட மாற்றம் இல்லாமல் அப்படியே நிறைவேற்றுகிற பணியைச் செய்கிற காரியமாக ஆகிவிடுகிறது. அமைச்சரவை, சட்டமன்றப் பிரதிநிதிகள் இந்த அவையின் அரசியல் கட்சிப் பிரதிநிதிகள், அரசியல் சார்பற்ற பிரதிநிதிகள் ஆகியவர்களைக் கலந்து கொண்டு பேசி, அதன் தொடர்பாக வரி விதிப்புச் சட்டம் வந்திருந்தால், அதை நியாயம் என்று ஏற்றுக்கொள்ளலாம். அப்படி இல்லாமல் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக ஜனநாயகத்தையே தலைகீழாக மாற்றியமைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்படித்தான் ஜனநாயகம் இருக்க வேண்டும் என்று நாடு முழுக்க ஒரு மாபு இருக்கிறது. ஆனால் ஜனநாயகத்தை இப்படியும் தலைகீழாக மாற்ற முடியும் என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு இந்தச் சட்ட முன்வடிவு தெளிவாக்கியிருக்கிறது. ஆகவே இந்தப் போக்கு முதலிலே மாற வேண்டும்.

1981 மார்ச் 2]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

இந்தச் சட்ட முன்வடிவைப் பொறுத்தவரையில், சொகுசு ஓட்டல்களுக்கு, அவர்கள் வசூலிக்கும் கட்டணத்தின் அடிப்படையிலே வரி விதிப்புத் தரத்தை வலித்திருக்கிறார்கள்.

In clause 4, “..... where the rate of charges for accom-
modation, for residence including charge for air-conditioning,
television, radio, music, extra-beds and the like, but excluding
charges for food, drink and telephone-calls is Rupees twenty or
more but is less than Rupees fifty per person per day.....”
அவர்களுக்கு ஐந்து சதவீதம் வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

“..... where such rate is Rupees fifty or more per person
per day..... அவர்களுக்கு பத்து சதவீதம் என்ற அளவிலே வரி விதிப்பு
உத்திருக்கிறது. இது குறித்து நான் ஒன்றை இந்த அரசின் கவனத்திற்குக்
கொண்டு வருகிறேன். மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள்
அவையில் இல்லையென்றாலும்கூட, சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் நிச்சயமாக
அது குறித்து அவருக்குத் தெரிவிப்பார்கள் என்று எண்ணிச் சொல்ல விரும்பு
கிறேன். சமீப காலங்களில், கமர்ஷியல் டேக்ஸ் துறையும், சேல்ஸ் டேக்ஸ்
துறையும் மிகப் பெரிய அளவிலே வியாபாரிகளை, தொழிலதிபர்களை மிரட்டிக்
கொண்டிருக்கிற அமைப்புகளாக இருந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதைச்
சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்காங்கே திடீரென்று சென்று கணக்குகளை
எடு என்று சொல்லி, அவற்றில் உள்ள தவறுகளைக் கண்டுபிடித்து அரசாங்கத்திற்கு
வர வேண்டிய நிதியைப் பெற்றால், நாம் மகிழ்ச்சி அடையலாம்.
இது குறித்து என் சொந்த அனுபவம் ஒன்றையே சொல்ல விரும்புகிறேன்.
ஒரு வாரத்திற்கு முன்னதாக ஏற்பட்ட அனுபவம். கணக்குப் புத்தகத்தை
எடு, சேல்ஸ் டாக்ஸ் ஆபீசர் வருகிறார், நாளைக்கு வா என்று சொல்லி,
அதற்குப் பிறகு பணத்தை லஞ்சமாகப் பெற்றுக்கொண்டு, அதன் அடிப்படையிலே
கணக்குகளைத் திருப்பி அனுப்பி விடுகிறார்கள். இந்தத் துறையில்
இதை யாருமே தடுக்க முடியாது என்ற அளவிற்கு இது வளர்ந்து போயிருக்கிறது.
அப்படி இயங்கிக் கொண்டிருக்கிற துறைக்கு இந்தச் சட்ட முன்
வடிவையும் நிறைவேற்றி அவர்கள் கையிலே மேலும் அதிகாரத்தைக் கொடுக்கிறார்கள்.
ஏற்கனவே சினிமாத் துறையிலும், வியாபாரத் துறையிலும், இன்னும் மற்ற
துறைகளிலும் நடப்பது ஓட்டல்களுக்கும் இப்போது வந்திருக்கிறது. ஒருவர்
விரும்பினால் எண்ணினால், அவர் செல்வாக்கு உள்ளவராக இருந்தால், இந்தத்
துறையின் மூலமாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டி வரும். ஒரு ஆய்வுக்கு முன்னதாக
ஒரு அதிகாரியை அனுப்பி நாளை அவர் வருகிறார் என்று மிரட்டி விட்டு வந்தால்,
இரண்டு நாளைக்குப் பிறகு அங்கே ஒரு விரும்பத்தையே நடத்தலாம். இப்படி
இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக அதிகாரி

தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு ஓட்டல்கள், தங்கும் விடுதிகளில்
வழங்கப்படும் ஆடம்பர வசதிகளுக்கு வரி விதித்தல் சட்ட
முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 4/1981)

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1981 மார்ச் 2]

களிடம் அதிகாரத்தை ஒப்படைத்து அவர்கள் முறையாகச் செயல்படாமல் சீரழிக்கின்ற நிலையை வளர்க்கப் போகிறோம். அதிகாரிகளை இப்படி பாழடிக்கப் போகிறோம். சட்டத்திற்குப் பயந்து நடக்கிற வியாபாரிகளை சட்ட மீறல்களுக்கு உடந்தையாக ஆக்கப் போகிறோம்.

ஓட்டல்களைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு அறையில் தங்குபவர்களுக்கு இவ்வளவு வரி என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இப்படி வைப்பதைவிடச் சுலபமான முறையிலே “கம்பவுண்டிங் சிஸ்டமாக” ஏன் மாற்றியமைக்கக் கூடாது? யார் தங்கினாலும் அந்த அறைக்கு வாடகையாக 30 ரூபாயை வாங்குகிறார்கள் என்றால், மேலும் 5 ரூபாயை வரியாக வாங்கி அரசாங்கத்திற்குத் தரலாமே! ஒவ்வொரு ஓட்டலிலும் எவ்வளவு அறைகள் என்று வைத்துக்கொண்டு அதற்கேற்ப “கம்பவுண்டிங் முறையில்” வரியை விதிக்கலாமே. ஒரே அறையில் ஒரு நாளைக்கு மூன்று நான்கு பேர் மாற்றி மாற்றி தங்கி ஒவ்வொருவரும் முழு வாடகை தருவதுண்டு. இதை எப்படிக்கண்டுபிடிக்கப் போகிறோம்? இவர்களுக்கு வரியை எப்படிப் போடப் போகிறோம்? இதனால் அதிகாரிகளுக்கும், வியாபாரிகளுக்கும் இடையிலே சிக்கல்கள் ஏற்படும். ஆகவேதான் “கம்பவுண்டிங் முறையை” வைக்க வேண்டும். பம்பாயிலிருந்து வியாபாரிகள் இங்கு வரும்போது ஒரு இரண்டு மணி நேரம் ஓர் ஓட்டல் அறையில் தங்குகிறார்கள்; பிறகு போய்விடுகிறார்கள். இப்படி ஒரு நாளைக்கு நான்கைந்து பேர்கள் வந்து தங்குவார்கள். அதை யெல்லாம் கணக்கிலே எடுத்து வரி விதிக்க வேண்டும். அப்படியில்லாமல் இந்த அதிகாரத்தை அதிகாரிகள் கையில் ஒப்படைப்பதன் மூலமாக அதிகாரிகள், சர்வாதிகாரிகளாக நடந்துகொள்கிற சூழ்நிலை உருவாகப் போகிறது என்று சொல்லி, ஓட்டல்களுக்கு வரி விதிக்கும் இந்தச் சட்டம் இந்த நேரத்திற்குத் தேவையற்றது, நிதிநிலை அறிக்கையோடு வந்திருக்கலாம் என்று சொல்லி, அதையும் அவசரச் சட்டமாகக் கொண்டு வந்தது சரியல்ல என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஓட்டல்காரர்கள் எல்லாம் ஊரை விட்டு ஓடி விடுவார்கள் என்று இவ்வளவு அவசரமாகச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்களா? அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு நேரம், காலம் கிடையாதா? அவசரச் சட்டமாக இதைக் கொண்டு வருவதற்கு என்ன நியாயம் இருக்கிறது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. சமுதாய நாயைத்தைச் சீர்குலைக்கிற ஒரு சட்டம் இது என்று கூறி, இது குறித்த அவசரச் சட்டம் இன்னும் கொஞ்ச நாட்களில் காலாவதியாகிறது, அதுவரையில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதை நிறைவேற்றுவதைத் தள்ளிப் போட்டு, நிதிநிலை அறிக்கை வருகிறபோது ஒரு புதிய சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று சொல்லி, அமர்கிறேன்.

1981 மார்ச் 2]

(நண்பகல் 12-00)

* **THIRU A. R. DAMODARAN** : Sir, I wish to assure the Hon. Minister that I welcome this Bill in some respects. But, I would like to echo the sentiments expressed by the hon. Member Thiru Ramamoorthy because the Legislature does not like taxation by Ordinance and I must join issue with the Hon. the Minister for Revenue for having issued an Ordinance levying a new tax on rooms in hotels, and that too in the month of October. The Hon. Minister has, in a recent speech, mentioned in a district that the sales tax revenue is going to cross Rs. 400 crores this year. In an inflationary period, sales tax revenues have a buoyancy. I would, therefore, like to say that although I approve, in principle, of a tax on luxuries in hotels for reasons which I shall explain, I certainly agree with my Hon. Friend Thiru Ramamoorthy when he says that taxation by Ordinance by a Revenue Minister is not going to be welcomed by any Legislature. We are all anxious that revenue should be improved but I only mention this because I would not like the Hon. the Revenue Minister to repeat these things in future. Especially, when the Budget was near, it was hardly necessary for him to have come with an Ordinance.

Having said that, I would like to mention one or two points in connection with this Bill for the consideration of the Government. The first point is that, whereas in the Sales Tax Amendment Bill which we shall be considering shortly, a 10 per cent sales tax is levied on food that is given in three-star, four-star and five-star hotels, in this Bill, unfortunately, he has sought to levy a luxury tax on hotels where the room rent is as low as Rs. 20. Sir, I would have welcomed it if he could have kept the limit a little higher because even in ordinary towns, today, the room rent is Rs. 20 or 25. Not only in the City of Madras, but even in ordinary mofussil towns the room rent is Rs. 20. I do not want the Hon. Minister to carry the impression that most of us like to stay in hotels merely for the pleasure of staying in hotels that may exist in certain tourist resorts or in certain tourist stations. Staying in a hotel has become a necessity because of the work involved for businessmen, executives, etc. Therefore, I would have welcomed it if he had raised the limit from Rs. 20 to something a little higher. Unfortunately, all these Bills, being Money Bills, are placed before the Hon. the Lower House and when they come to the Upper House, we have

[A. R. DAMODARAN]

[1981 மார்ச் 2]

hardly any time even to give suggestions which could be considered by Government and this is one unfortunate aspect of our legislation. The Hon. Minister has fixed 5 per cent as the rate of tax for hotels where the room rent is Rs. 20 and 10 per cent where the charge is Rs. 50 and above. As far as the Rs. 50 limit is concerned, it will touch only the very high upper middle class bracket. It will touch Government officers who go on Government expense for various committee meetings, etc. I have no objection, in principle, to the levy of a tax on room rent because this is being done all over the world. Even in the U.S.A. and in other countries, there is a hotel tax. Therefore, the Government, if they want revenue, are quite reasonable in levying this tax. The only point is that in clause 5, in the mode of collection of tax, in sub-clause (3), it has been stated "where luxury provided in a hotel to any person is not charged at all, or is charged at a concessional rate, then, the tax on such luxury shall be levied and collected as if full charges for such luxury were paid to the proprietor of the hotel." In other words, it means that if a hotel has a conference—it may be a political conference, political seminar or it may be a conference of the businessmen or it may even be a Sports organisation—it may give a rebate in the charges but this will not be recognised by the Tax authorities. I remember some of these hotels, when we had cricket matches, gave special rebate to the cricketers staying in their hotels. The normal charges may be Rs. 100 and for Sports organisation and business conferences, it may be reduced to Rs. 80. Unfortunately, according to this clause, if the Hotel gives a rebate to those staying in their rooms in connection with a conference attended by 500 or 600 people who come to stay in that hotel for three days, the Sales Tax authorities will not recognise such rebates but will collect sales tax on the amount that would have been normally charged by the hotel. This I consider to be a harsh provision and it is not merely affecting the very rich class but can affect any class which may conduct a conference. The teachers may decide to have a conference in Madras or Madurai and they may have a hotel where the room rent is above Rs. 20. The Hotel may give a rebate of Rs. 10. It is because they have a big conference for three days and food will be sold. It is a matter of business prudence for the Hotel to give such rebate, but the

தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு ஓட்டல்கள், தங்கும் விடுதிகளில் 47
வழங்கப்படும் ஆடம்பர வசதிகளுக்கு வரி விதித்தல் சட்ட
முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 4/1981)

1981 மார்ச் 2]

[A. R. DAMODARAN]

Tax authorities would not recognise the rebate and would insist on sales tax being collected on what the Sales Tax authority considers to be the normal rate in such a hotel. I consider this to be a very harsh provision. I would, therefore, request the Government to consider—now it is too late for us to meddle with the Act, but detailed rules will have to be framed and if necessary, they may even bring an amendment to the Act in the next session—whether any such rebate given by the hotels could not be recognised by the Tax authorities. I am talking of hotels which actually give rebates and not about bogus rebates. I would request the Government to consider this.

The other point is that, I would echo the plea of my hon. Friend Thiru Ramamoorthy—we do not have to explain the harassment involved in the collection of sales tax. The Government have now levied a tax on luxury hotels and on food supplied in those luxury hotels. In a way I welcome this, because the officials of the Sales Tax Department need not hunt for food and they will be supplied food free of charge and they would get accommodation also free of charge and on that ground, the Government may not increase the salaries of these unfortunate people. It may help the Government in this way. Being a member of the trading and business community, we know where the shoe pinches. As my hon. Friend Thiru Ramamoorthy said, I am not saying that all officials will do that. A small percentage will do it. This is where the unfortunate harshness of the Sales Tax Act comes in. I would echo his plea that Government can easily take the occupancy ratio of these big hotels for the year 1980 and it may be about 75 or 60 per cent and the Government may allow these hotels to pay tax on compounded basis. The Hon. Minister has already introduced it in Cinemas and there is no reason for him not to introduce it on the very same principle in the case of hotels also. I would request the Hon. Minister to allow them to pay compounded tax on the basis of occupancy particulars given by them. Under section 6, every proprietor liable to pay tax shall furnish a monthly return in the prescribed form to the assessing authority within eight days after the expiry of the month to which the return relates and every such return shall show the number of rooms or other accommodation in the hotel, which is intended

தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு ஓட்டல்கள், தங்கும் விடுதிகளில்
வழங்கப்படும் இடம்பர வசதிகளுக்கு வரி விதித்தல் சட்ட
முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 4/1981)

[A. R. DAMODARAN]

[1981 மார்ச் 2]

to be occupied, the number of persons who occupy such rooms or accommodation, the periods of their stay, the dates of their arrival and departure, the amount of charges recovered, etc., etc. The
(பிற்பகல் 12-10)

filling up of these colossal returns is an unnecessary waste of money for these hotels because, for filling up of these returns, they have to employ a couple of clerks. This, in my opinion, is unproductive labour and waste of labour which can be gainfully and productively employed. Therefore, I would plead that where hotels are able to pay at a compounded rate of tax, the Hon. Minister may consider it. From the point of view of revenue, he must collect the revenue and I have no doubt that he will do it. But, in the case of these middle class hotels, instead of plaguing them for returns in this manner, he may consider collecting taxes from them on a compounded basis, on some accounting basis, which they can furnish for the previous year.

Sir, I now come to section 23 relating to the power to alter the rates of tax. This is one provision where the Legislature is certainly not going to welcome giving the power to a Minister to alter the rates of tax as he pleases. Here, we have a gentleman who issues Ordinances for taxation. What will be the greater danger in giving this section 23 power to the Minister? Today, he says that it is 5 per cent, tomorrow he will say that it should be $7\frac{1}{2}$ per cent, day-after-tomorrow he will make it $14\frac{1}{2}$ per cent and he will do it all by Ordinances and then come to us for ratification. We are now saying that the Income-tax Act should continue for three years without alteration of rates. The time has come for the Government to have some mercy for tax-payers and to have the rates without alteration at least for one year. The Hon. Minister is quite welcome to raise the rates in every Budget. Why should he have this extraordinary power under section 23 to alter the rates of taxes? In the Sales Tax Act, under section 17, we have given the power to the Government only to reduce the rate of tax and not to increase the rate of tax. If the Hon. Minister wants a similar power in this measure, he will be certainly given that power. When in the Sales Tax Act he is not empowered to alter the rate of tax, I think it will be very wrong on the part of the Legislature to approve the giving of power to a Government to alter the rate of tax as it pleases, when it pleases and where

1981 மார்ச் 2]

[திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன்]

it pleases. I think it is a very dangerous provision. As I said, if we had time to move an amendment, we could have moved an amendment. Unfortunately, the discussion on Government Bills is being arranged in such a manner that we do not even know what Bills are going to be taken up at 10 O' Clock and 11 O' Clock and therefore, we do not have time to give notices of amendments. I hope that the Hon. Minister will consider and drop clause 23 which relates to the power to alter the rates of tax. Even if he should have the power, I would request him not to exercise it, in the interests of maintaining a certain amount of legislative procedure which should be normally maintained in such matters.

Sir, I have made my comments in general. I welcome the Bill but I condemn the Ordinance. I welcome the rate of tax for hotels charging a rent of Rs. 50 and above, but I certainly do not think that it should be made applicable to hotels which charge rents of Rs. 20 and Rs. 25. In these days of inflation, even in small towns like Vriddhachalam, etc., you cannot get rooms for Rs. 20. I would plead with him to consider this matter and to have the power to reduce the tax, which we will give him with all pleasure, and not the power to increase the tax. Thank you.

*THIRUMATHI TARA CHERIAN : Mr Deputy Chairman, Sir, I thank you for giving me this opportunity to say a few words on this Bill.

Sir, taxation by Ordinance is, in my opinion, most unhealthy. Compared to other States, it is only recently that many five-star hotels are coming into existence in our State, through investment by big concerns like the India Tobacco Company, etc. In the hotel business, every year there is a period called the lean months, when the hotel management will not be able to recover what they spend. Moreover, a hotel cannot make any profit in the first five or six years of its existence because huge sums would have been spent on building the hotel, recruiting the staff, training them, etc. Therefore, to introduce this measure suddenly will not be very feasible, especially in Tamil Nadu. By this measure, many people will feel shy to open more hotels here.

தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு ஒட்டல்கள், தங்கும் விடுதிகளில்
வழங்கப்படும் ஆடம்பர வசதிகளுக்கு வரி விதித்தல் சட்ட
முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 4/1981)

[திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன்]

[1981 மார்ச் 2]

With all due respect to officials and others, I would say that corruption is prevalent in many departments. The collection of tax as envisaged in this Bill is only going to lead to more corruption. If I have any voice in the matter, I would rather have this Bill shelved. But, now that it has been passed by the Assembly, I may not have any chance whatsoever to do it. Now, having taken the television and the radio to the rural areas, how can we term these facilities in a hotel as luxuries? Especially, businessmen and others who could afford to stay in a hotel have to have television, radio, etc. Therefore, I feel that if at all Government could exclude radio and television from being classified as luxuries, it will be of great help.

By and large, there are very many things in this Bill that have to be gone into and taken into consideration. Of course, the hon. Members of the Assembly would have gone into them. Anyhow, I would only say that I would rather have waited for a few more years to have a Bill like this than at the present time. Thank you.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த வரி விதிப்புபற்றி பல்வேறுவிதமான கருத்துக்கள் இங்கே தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றாலும், இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக ஆடம்பர வசதிகள் உள்ள விடுதிகளுக்கெல்லாம் வரி விதிக்கும் வகையில் இந்தச் சட்டத்திருத்தம் வந்திருக்கிறதென்றும், இதன் மூலமாகப் பலன் கிடைக்கின்றதென்ற வகையில் அரசுக்குச் சில கோடி ரூபாய் வருவாய் வரவிருக்கிறதென்றும் அறிகின்ற நேரத்தில், இந்தச் சட்டத் திருத்தம் எந்த அளவிற்கு அவசியமானது என்பதை இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். பொதுவாக இன்றைக்கு பல்வேறு வசதிகளைப் படைத்திருக்கின்றவர்கள் தங்குகின்ற மிகப் பெரிய ஒட்டல்கள் அரசாங்கத்தின் கண்காணிப்பில் இருக்கின்றனவா இல்லையா என்று நினைக்கும் அளவிற்கு பல ஒட்டல்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. விடுதிகள் என்று சொல்கிற நேரத்தில் சாதாரண கிராமங்களில், சிறுநூர்களில், நகராட்சிகளில் இருக்கின்ற விடுதிகளையெல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு நாம் பார்க்க வேண்டியதில்லை. பெரிய நகரங்களில் இருக்கின்ற பெரிய ஒட்டல்கள் என்று சொல்லப்படுகிற விடுதிகளில் நடைபெறுகிற நிலைமைகளைப் பார்க்கும்போது, அதை அரசாங்கம் கவனிக்கிறதா, இல்லையா என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், அவைகளைக் கண்காணிக்கும், வகையில் இப்படிப்பட்ட

தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு ஓட்டல்கள், தங்கும் விடுதிகளில் 51
வழங்கப்படும் ஆடம்பர வசதிகளுக்கு வரி விதித்தல் சட்ட
முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 4/1981)

1981 மார்ச் 2]

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

இருத்தம் வருகிறது. இந்த நேரத்திலே, ஒரேயொரு கருத்தை மட்டும்
இங்கே வலியுறுத்திச் சொன்னார்கள். இப்படி அவசரச் சட்டத்தின் மூலமாக
வரி விதிப்பதற்கு அவசியம் இருக்கிறதா என்று கேட்டார்கள். எனக்குக்கூட
ஆச்சரியமாக இருந்தது. இன்றுதான் நடக்கிறதா, இப்போதுதான் இப்படி
நடக்கிறதா, வேறு எந்த ஆட்சியிலும் நடக்கவில்லையா, அண்ணா திராவிட
முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில்தான் இவ்வாறு வரி விதிக்கப்படுகிறதோ என்ற
அச்சம் எனக்கு ஏற்படுகிறது. பல்வேறு ஆட்சிக் காலங்களிலும் அவசரச்
சட்டத்தின் மூலமாக வரி விதிப்புகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. அந்த வரி
விதிப்புகளின்போது, அவர்கள் ஜனநாயகத்தைக் குழி தோண்டிப் புதைக்கி
றார்கள் என்று நினைக்க முடியவில்லை. உட்கார்ந்துள்ள இடத்திற்கேற்ப அது
மாறுபடுகிறது. இடத்தைப் பொறுத்துத்தான் மாறுகிறது. காலத்தின்
நிலைமை அப்படி அமைந்திருக்கிறது. எந்தப் பக்கத்தில் உட்காருகிறார்களோ,
அந்தப் பக்கத்திற்காகப் பேச வேண்டி இருக்கிறதே தவிர, ஜனநாயகம் என்ற
அளவில் புதிய தத்துவங்களை உருவாக்குகிற காரியம் நடைபெறுகிறதா
என்றால், அதிகாரிகளைப் பொறுத்தவரையில், எந்த ஆட்சியாக இருந்தாலும்
அனுமதிக்க மாட்டார்கள். அவர்கள் சில நடைமுறைகளை வைத்திருக்கி
றார்கள். ஏதாவது முன் உதாரணங்கள் இருந்தால்தான், அதை அனுமதிப்
பார்கள். திடீரென்று அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில்தான்
அவசரச் சட்டத்தின் மூலமாக வரி விதிக்கப்படுகிறதா? காங்கிரஸ் கட்சி
ஆட்சிக் காலத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் அவசரச்
சட்டத்தின் மூலம் வரி விதிப்புகள் வரவில்லையா? மத்திய அரசு அவசரச்
சட்டத்தின் மூலம் எந்த வரியையும் விதிக்கவில்லை என்று சொல்ல முடியுமா
என்றால், அப்படிச் சொல்ல முடியாது. ஒரு அவசரம் வரும்போது, அவசியம்
தேவை என்று கருதும்போது, அந்த வகையில் வரி விதிக்க வேண்டுமென்றால்,
வந்துதான் ஆக வேண்டும். இதற்கு அவசரச் சட்டம் தேவையா, அவசரம்
அவசரமாக விதிக்கலாமா, சட்ட மன்றத்தைக் கலக்க வேண்டாமா, வரவு-
செலவுத் திட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டாமா என்று சொன்னால், நிச்சயமாக,
கால மாறுபாடுகளால் அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் உருவாகின்றன என்று
சொல்ல விரும்புகிறேன். காலம் மாறுவதால் நாமும் கொஞ்சம் மாற
வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எ. ஆர்.
தாமோதரன் அவர்கள் ஒரே நிலையில் எல்லாவற்றையும் பார்க்கிறவர்கள்.
அவர்கள் சொல்வதில் தவறு இருக்குமென்று நான் கருதுவதில்லை. அவர்கள்
சொல்ல வேண்டிய கடமையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு
ஆலோசனையாகத்தான் எல்லாவற்றையும் சொல்லுகிறார்கள். இந்த
ஆட்சியை, இந்தச் சட்டத்தைத் தாக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் பேசுவ

தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு ஓட்டல்கள், தங்கும் விடுதிகளில்
வழங்கப்படும் ஆடம்பர வசதிகளுக்கு வரி விதித்தல் சட்ட
முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 4/1981)

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

[1981 மார்ச் 2]

தில்லை. அவர்கள் சொல்லுகிற நேரத்தில் அது இனிமையாகக்கூடத் தெரிகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள், ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமானது என்று சொல்லும்போது, ஜனநாயகம் செத்துவிட்டதோ என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. இப்படி முன்னாடி நடைபெறவில்லைபோல இருக்கிறது, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில்தான் நடக்கிறது, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் நடைபெறவில்லை, காங்கிரஸ் ஆட்சியில் நடைபெறவில்லை என்ற எண்ணம் தோன்றுகிறது என்பதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன். அவசரச் சட்டத்தின் மூலமாகத்தான் எல்லாம் நடைபெறவேண்டும், அதுதான் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் (பிற்பகல் 12-20)

கொள்கை என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். சில அவசர நிலைமைகளைக் கருதி, அவசரத்தைக் கருதித்தான் அவசரச் சட்டம் வருகிறது. ஆடம்பர ஓட்டல்களில், 5 நட்சத்திர, 4 நட்சத்திர, 3 நட்சத்திர ஓட்டல்களில் என்ன நடைபெறுகிறது என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அங்கிருக்கின்ற உழைக்கின்ற தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்கு என்ன சம்பளம் தருகிறார்கள், அவர்களிடம் எவ்வளவு வேலை வாங்குகிறார்கள், எவ்வளவு நேரம் வேலை வாங்குகிறார்கள் என்பதெல்லாம் பலருக்குத் தெரிவதில்லை. அத்தனை கொடுமைகள் அங்கெல்லாம் நடைபெறுகின்றன. அங்கே வந்து தங்குகின்றவர்கள்கூட எதற்காக இவ்வளவு அதிகமான கட்டணத்தை தாங்கள் கட்டுகிறார்கள் என்பதுகூடத் தெரியாமல்தான் கட்டிச் செல்கிறார்கள். ஒரு சாதாரண அறைக்குக்கூட ஒரு நாளைக்கு 100 ரூபாய்க்கு மேல் வாடகை வாங்குகிறார்கள். அங்கு தங்குகிறவர்களிடம் வாடகை விதிக்கும்போது சில வேடிக்கையான, விதோதமான வாடகையைக் கூட விதிக்கிறார்கள்.

* திரு. க. இராமமூர்த்தி: நான் சொல்லப்போவதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஏற்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 'மினிமம் வேஜஸ் ஆக்ட்'-படி அங்கு பணியாற்றுகின்ற, உழைக்கின்ற தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்கு ஆவன செய்ய வழிவகை இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது, அதைப்பற்றி உறுப்பினர் இங்கே குறை கூறுகிறார் என்றால், இந்த ஆட்சி மீது அவருக்கு என்ன கோபமோ எனக்குத் தெரியவில்லை. இதைக்கூட நிறைவேற்ற வில்லையே என்ற ஆதங்கத்தில் உறுப்பினர் பேசுகிறார் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி மினிமம் வேஜஸ் ஆக்ட்டுக்கு திடீரென்று போவார் என்று நான் எதிர்பார்க்கவே இல்லை. (சிரிப்பு) என்ன காரணத்திற்காக நான் இந்த ஆட்சி மீது கோபம் கொண்டிருக்கிறேன் என்று நினைத்து அவர் சொன்னார் என்று எனக்குத்

தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு ஓட்டல்கள், தங்கும் விடுதிகளில் 53
வழங்கப்படும் ஆடம்பர வசதிகளுக்கு வரி விதித்தல் சட்ட
முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 4/1981)

1981 மார்ச் 2]

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

தெரியாது. அவருக்கு அதனால் ஏதாவது அரசியல் லாபம் கிடைக்குமோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. எந்தச் சமயத்திலும் கோபத்திற்கு ஆளாகுமாறு நான் இருக்கமாட்டேன். எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் திரு. இராம மூர்த்தி அவர்கள் மீது எனக்குக் கோபம் வருமே தவிர, இந்த ஆட்சி மீது கோபம் வருகின்ற நிலைமையில் நான் எப்போதுமே இல்லை. எனக்கிருக்கிற ஆசையெல்லாம் இந்த ஆட்சியைப் பற்றித் தெரியாமல் மாண்புமிகு உறுப்பினர் விமர்சிக்கிறாரே என்ற அன்பின் காரணமாகத்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் மீது நான் அன்பாகக் கோபப்படுகிறேன். இந்த ஆட்சிக்கு முழு ஒத்துழைப்புக் கொடுக்க வேண்டியவர் அவர். ஆனால் பாதை மாறிச் செல்கிறாரே, 'அப்படிப் பாதை மாறிச் செல்லாதவர்கள்' என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். ஆட்சி மீதுள்ள கோபத்தில் நான் சொல்லவில்லை என்பதை உறுப்பினர் உணர வேண்டும். அவர் அவசரத்தில் இப்படி ஒரு முடிவை எடுக்கக்கூடாது. இது நீண்ட நாளைக்கு நிற்காது. கொஞ்ச நாளைக்கு வேண்டுமானால் பயன்படும். இப்படி ஒருவரைப்பற்றி ஒருவர் சொல்லிக்கொண்டே இருந்தால் காரியங்கள் நடக்கத் துணை நிற்காது. சில நாட்களுக்குத்தான் அது வரும். பத்திரிகையில்தான் பெரிதாக அது வரும். அப்படியே பத்திரிகையில் வந்தாலும் கூட, பலர் அதை மறந்துவிடுவார்கள். கிராம அதிகாரிகளை ஒழிப்பதைவிட அரசியலில் சில கிராம அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள், அவர்களை முதலில் ஒழிக்க வேண்டுமென்று என்னுடைய நண்பர் ஒருவர் சொன்னார். அது உண்மைதான். அரசியல் கட்சிகளில் இன்றைக்குச் சில கிராமங்களில் அரசியல் கிராம அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களையும் ஒழிக்க வேண்டும், அதனால்தான் கிராமங்கள் உருப்படவில்லை.

திரு. ப. மாணிக்கம்: கிராம அதிகாரிகளை அவசரச் சட்டத்தின் மூலம் ஒழிக்க முடியுமா?

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மாணிக்கம் இதை என்னிடம் கேட்டிருக்கக் கூடாது. அவசரச் சட்டத்தின் மூலம் ஒழிக்க முடியுமா என்று கேட்கிறார். நான் சொல்லுவதெல்லாம் கட்சிச் சட்டத்தின் மூலம் ஒழிக்க வேண்டும் என்பதுதான். கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மூலம் அத்தகையவர்களை ஒழிக்க முடியும். ஆனால் மற்ற கட்சிகளில் உள்ள நிலைமைகள் என்ன என்பதைத்தான் நான் இங்கே சொன்னேன். அவசரச் சட்டம் பற்றிப் பேசும்போது, நான் பெரிய சொகுசு ஓட்டல்களில் பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களுக்கு மிகுந்த வேலையைச் செயல்படுத்துகிறார்களா இல்லையா என்பதுகூடத் தெரியவில்லை என்றுதான் சொன்னேன். அதைப் பற்றி உறுப்பினர் சொல்லியிருந்தால் மகிழ்ச்சியடைந்திருப்பேன்.

தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு ஓட்டல்கள், தங்கும் விடுதிகளில்
வழங்கப்படும் ஆடம்பர வசதிகளுக்கு வரி விதித்தல் சட்ட
முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 4/1981)

[1981 மார்ச் 2]

திரு. க. இராமமூர்த்தி: நான் இதுவரை ஓட்டல்களில் மினிமம் வேஜஸ் ஆக்கடைக் கம்பல்சரியாக இம்பிரிமென்ட் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றுதான் எண்ணிக்கொண்டிருந்தேன். ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் இப்போது சொல்வதிலிருந்துதான் அங்கேயெல்லாம் மினிமம் வேஜஸ் ஆக்கடை இம்பிரிமென்ட் பண்ணவில்லையென்கிற பயங்கர உண்மையைத் தெரிந்து கொண்டேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: உறுப்பினருக்கு நான் உண்மையைச் சொல்லி அதை அவர் புரிந்துகொண்டதற்காக உள்ளபடியே, நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அவருக்கு பல உண்மைகள், பல நேரங்களில் தெரிவதில்லை. அதனால் நான் உண்மைகளை அவருக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய தேவை இருக்கிறது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: அது உங்களைப் பற்றிய உண்மையாக இருக்கிறதே!

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: யாரைப் பற்றியதாக இருந்தாலும், உண்மை என்றால், அதை உண்மையாகத்தான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். எனக்கா அல்லது அவருக்கா என்பதில் பிரச்சினை. அங்குள்ள தொழிலாளர்களுடைய நிலைமைகளை நான் எடுத்துச் சொல்கிறேன். அப்படி நான் சொல்லும்போது, அரசாங்கச் சட்டத்தை அங்கே அமுல்படுத்துகிறார்களா இல்லையா என்று என்னை உறுப்பினர் கேட்கக் கூடாது. சட்டத்தையும் மீறி இன்றைக்கு நாட்டிலே பல பேர் காரியங்களைச் செய்துகொண்டதான் இருக்கிறார்கள். அதை நான் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரும்போது, உறுப்பினர் இப்படிப் பேசக் கூடாது. “உங்களுடைய ஆட்சியின்போது நடைபெறுகிறதைச் சொல்கிறீர்களே” என்று சொன்னால், இந்த ஆட்சியில் நாங்கள் போடுகிற சட்டங்கள் எல்லாம் நூற்றுக்கு நூறு அப்படியே அதிகாரிகளால் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றன. அல்லது, உரியவர்களால் பின்பற்றப்படுகின்றன என்று சொல்லி, என்னை நானே எமாற்றிக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. அப்படியானால், சட்டத்திற்கு எதிராகப் பேசுகிறீர்களா என்று உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி கேட்கலாம். என்னுடைய உணர்வுகளைச் சொல்லுகிறேன். அரசாங்கம் போடுகிற சட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று அதிகாரிகளைப் போடுகிறோம். எத்தனையோ குறைகளை இங்கே உறுப்பினர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அத்தனையும் சரியாகத்தான் நடைபெறுகின்றன என்று சொல்லுவதற்கு புரட்சித் தலைவரிடமிருந்து வந்துள்ள நாங்கள் பழக்கப்படவில்லை. அந்தப் பழக்கம் எங்களிடம் இல்லாத

1981 மார்ச் 2]

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

தால் உண்மைகளைச் சொல்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய கட்சிக்கு அப்படிச் சொல்வது முறையாக இருக்கலாம். ஆம் என்றால் ஆம் என்று சொல்வதும், இல்லையென்று சொன்னால் இல்லையென்று சொல்வதும் அவர்களுக்கு அது முறையாக இருக்கலாம்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : உறுப்பினர் ரொம்பக் கோபப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : ஏற்கெனவே உறுப்பினர்மீது அவருக்கு ஏதாவது கோபமா?

திரு. க. இராமமூர்த்தி : அப்படி ஒன்றுமில்லை. மாண்புமிகு அமைச்சர் எப்படி இந்த அவசரச் சட்டம் வந்தது என்று சொன்னார். எப்போது இந்த அவசரச் சட்டம் வந்தது என்பதுதான் இப்போதைய பிரச்சினை. உறுப்பினர் சப்ஜெக்டுக்கு வர வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்ல முற்படுகிறேன். பட்ஜெட் வரப் போகிறது. 21 அல்லது 22 ஆம் தேதி பட்ஜெட் வரப் போகிறது. அதற்குள் ஆர்டினன்ஸ் போட்டிருக்கிறார்கள். அவசரச் சட்டத்தின் மூலம் வரி விதிப்புக்குச் சட்டம் கொண்டு வரத் தேவையில்லை. ஜனநாயக உவாடிக்கு மதிப்பளிக்க வேண்டும். அதைத்தான் நான் சொன்னேன். அதை விட்டுவிட்டு காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இதுபோல் உண்டா இல்லையா என்ற வாதம் தேவையில்லாதது.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : உறுப்பினர் தம்முடைய எண்ணத்தைத் தெரிவு படுத்தியமைக்கு நன்றி. பட்ஜெட் வரும்போது இப்படிப்பட்ட சட்டம் தேவையா என்று கேட்டதோடு உறுப்பினர் நின்று விட்டார். அவசரச் சட்டத்தின் மூலம் ஒரு வரி விதிப்பைக் கொண்டு வருகிறோம் என்றால், வரி விதிப்பின் மூலம் தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை கிடைக்கப் போகிறது, வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு அது பயன்படப் போகிறது என்கிற நல்லெண்ணத் திவ்தான் கொண்டு வருகிறோம். ஆகவே அதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. அதிகாரிகளுக்கு இதன் மூலம் அதிகாரங்கள் கிடைத்து விடுவதன் மூலம் மிகப் பெரிய தவறு நடைபெற இடமளித்திருக்கிறார்கள் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் இங்கே குறிப்பிட்டார். இப்போதேகூட கமர்சியல் டாக்சைப் பொறுத்த வரையில், அவர்கள் நிறைய அதிகாரங்களை வைத்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். அதில் பணியாற்றுகிற அதிகாரிகள் எல்லாம் நூற்றுக்கு நூறு சரியாகத்தான் நடக்கிறார்கள் என்று நான் வாதாடவும் தயாராக இல்லை; அதுபோல் நூற்றுக்கு நூறு தவறுதலாகத்தான் நடக்கிறார்கள் என்கிற வாதத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவும் தயாராக இல்லை. அதிகாரிகளை மட்டும்

தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு ஓட்டல்கள், தங்கும் விடுதிகளில்
வழங்கப்படும் ஆடம்பர வசதிகளுக்கு வரி விதித்தல் சட்ட
முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 4/1981)

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

[1981 மார்ச் 2]

குறை சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்களே, எத்தனையோ வியாபாரிகளை நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். வசதி மிகுந்த எத்தனையோ வியாபாரிகள் அரசுக்குச் செலுத்த வேண்டிய வரியைத் தராமல் இருக்கிறார்கள்.

* திரு. க. இராமமூர்த்தி: இந்தச் சட்ட முன்வடிவைப் பொறுத்தவரையில் வரி விதிப்பைப் பற்றித்தான் இதில் வருகிறது. — அதிகாரிகள் எப்படிச் செயல்படப் போகிறார்கள் என்பதைப்பற்றி நான் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லும்போது, கமர்சியல் டாக்ஸ் துறையையோ, சேல்ஸ் டாக்ஸ் துறையையோ எடுத்துவிட வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. என்ன தவறு அங்கெல்லாம் நடைபெறுகிறது என்பதைத்தான் நான் சுட்டிக் காட்டினேன். உறுப்பினர் கூட நட்சத்திர ஓட்டல்களில் நடைபெறுகின்ற தவறுகளை இங்கே சுட்டிக் காட்டினார். அதுவும் ஒரு ஆளும் சட்டி உறுப்பினர் அங்கே தவறுகள் நடைபெறுவதாகவும் குறைந்தபட்ச ஊதியச் சட்டத்தை அமுல்படுத்தவில்லை என்றும் தெரிவாகச் சுட்டிக் காட்டினார். ஆகவே இந்தத் துறையையே ஒழிக்க வேண்டும். ஒருவரும் இந்தத் துறையில் இல்லாமல் இருக்க வேண்டுமென்கிற பொருளில் நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் நடவடிக்கைகள் முறையாக அமுல்படுத்தப்படுவதில்லை என்பதில் எனக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினருக்கும் மாறுபாடில்லை என்பது தெளிவாகியுள்ளது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : வினாவில் முடிக்க வேண்டும். விதி என்றால் விட்டு விடவேண்டும் என்றுதான் அர்த்தம். இரண்டு பேரும் பிரச்சினைகளை விட்டுவிட வேண்டும்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: விளக்கத்தை உறுப்பினர் கூறியதற்குப் பிறகு, விடுதியைப் பொறுத்தவரையில் விட்டுவிடலாம் என்று நினைக்கின்றேன். இன்றைக்கு அதிகாரிகளைப் பொறுத்தவரையில், தவறுகள் நடைபெறுகின்றன என்று இங்கே பேசுகிறார்கள். ஆனால் ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்கள் ஏதாவது சொன்னால், உடனே அதை நிரூபிக்க வேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். நூற்றுக்கு நூறு தவறு நடக்கவில்லையென்று நான் இங்கே சொல்கிறேன். எந்த அளவக்கு அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வந்த பிறகு வருவாய் அதிகரித்திருக்கிறது என்பதை உறுப்பினர்கள் படித்துப் பார்த்தால் தெரியும். அதே நோத்தில் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த நிலைமையையும் இப்போதைய நிலைமையையும் நான் ஒப்பிட்டுப் பேசினால், அப்போது ஒரு பெரிய விவாதத்திற்குரியதாக ஆகிவிடும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த விவகாரம் வரவேண்டாம் என்பதற்காகத்தான் நான் குறிப்பிட்டேன்.

1981 மார்ச் 2] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

(பிற்பகல் 12-30)

பிட்டுக் கூறினேன் இன்றைக்கு இந்தத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், அதிகமான வருமானம் வருகிறது. நான் அப்படிச் சொல்வதற்குக் காரணம் இன்றைக்கு இருக்கிற வியாபாரிகள் எந்த அளவிற்கு நடந்து கொள்கிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அப்படிப் பேசினால்தான், அதிகாரிகள் இன்னும் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்து தவறு செய்யும் வியாபாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். அப்படி நடவடிக்கை எடுத்தால் நல்லதுதான். அதன் மூலம் அதிகமான வருமானம் வரும். இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் அதிகாரிகளுக்கு வாய்ப்பு கிடைக்கிறது என்று சொன்னால், கற்பனையாகச் சொல்லாம், நாளைக்கு அதிகாரிகள் அந்த ஹோட்டல்களுக்குப் போய் கெடுபிடி செய்யலாம் என்று சொல்லலாம். இன்றைக்கு ஹோட்டல்கள் ஒழுங்காக அரசுக்கு வரி கொடுப்பதில்லை. ஆகவே, அந்தப் பெரிய ஹோட்டல்களை சரியாகக் கண்காணிப்பதன் மூலம் கொடிக்கணக்கான ரூபாய் அரசுக்கு வரியாக வரும் என்பதால், இந்தச் சட்ட முன்வடிவை ஆதரித்து, அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1981 ஆம் ஆண்டு ஹோட்டல்கள் மற்றும் தங்கும் விடுதிகளில் வழங்கப்படும் ஆடம்பர வசதிகளுக்காக வரி விதிக்கும் சட்ட முன்வடிவின்மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. தாமோதரன் அவர்களும், திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களும் பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். தமிழகத்தில் சமீப காலம் வரை, ஹோட்டல்களில் விற்கப்படும் உணவு மற்றும் பானங்களுக்கு ஏற்கெனவே விற்பனை வரி விதிக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் பிறகு ஒரு வழக்கு உச்சநீதிமன்றம் வரை சென்று—இந்தியா கேட்டரர்ஸ் லிமிடெட் என்ற நிறுவனத்தின் வழக்கு—நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று வந்து நிறுத்தப் பட்ட விவரம் எல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியும். ஆனால், அரசு மேல் முறையீடு செய்ததன் அடிப்படையில், ஹோட்டல்களில் வழங்கப்படும் உணவு மற்றும் பானங்கள் போன்றவற்றிற்கு வரி விதிப்பு கூடாது என்ற முறையில் இருந்த பிறகும், பிரத்தியேகமாக ஆடம்பர வசதி செய்து கொடுக்கப்படுமானால், விற்பனைக்கு ஊக்கமளிக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இவ்வாறு ஆடம்பர வசதி செய்து கொடுக்கும் நிலை இருந்தால், விற்பனை வரி விதிக்கலாம் என்ற உச்சநீதிமன்றத் தீர்ப்பின் அடிப்படையில் இந்த முடிவு எடுக்கப்பட்டது. விற்பனையை ஊக்கப்படுத்தும் முறையின்

தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு ஓட்டல்கள், தங்கும் விடுதிகளில்
வழங்கப்படும் ஆடம்பர வசதிகளுக்கு வரி விதித்தல் சட்ட
முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 4/1981)

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1981 மார்ச் 2]

கீழ், இந்தச் சிறப்பு ஆடம்பர வசதிகள் செய்து கொடுக்கும்போது, வரி விதிப்பு செய்யலாம், ஆனால், ஒட்டுமொத்தமாக வரி விதிப்பு கூடாது என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அதன் அடிப்படையில்தான் இந்த அவசரச் சட்டம் வந்தது. இதற்கு அவசரச் சட்டம் என்று ஒன்று வர வேண்டுமா, அதற்குரிய அவசியம் என்ன என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கேட்டார்கள். இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கம் என்னவென்று, தெளிவாக Statement of Objects and Reasons -லே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த அரசு குறிப்பாக நலிந்த பிரிவினருக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய அளவிற்கு பல ஆக்கபூர்வமான திட்டங்களை நிறைவேற்றும்போது, நிதி அதிகமாக அரசுக்குத் தேவைப்படுவதால், எந்தெந்த வழிகளில் ஏழைகளின் தலையில் பளுவினைச் சுமத்தினால் நிதியைச் சேர்க்க முடியும் என்ற அடிப்படையில் பிரச்சினைகளை அணுகும்போது, அப்படிப்பட்ட ஹோட்டல்களில், அந்தவிதமான வசதிகளை அனுபவிக்க வசதி படைத்தவர்கள்தான் வந்து தங்குவதால், இந்த வரி விதிப்புச் செய்யலாம் என்ற அடிப்படையிலே தான் இது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்த பிறகு மூன்று மாத காலத்தில் மட்டும் அக்டோபர் 13-ம் தேதியிலிருந்து டிசம்பர் வரையில் 17 லட்சத்து 99 ஆயிரம் ரூபாய் அரசுக்கு வரியாகக் கிடைத்திருக்கிறது. 'நிதியின் அவசரம்' என்ற அடிப்படையிலேதான் இந்த அவசரச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சினை சிறிய ஹோட்டல், உணவகங்கள், தங்கும் விடுதிகள் போன்றவற்றிற்கு வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் அந்த விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மூன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட நட்சத்திர ஹோட்டல்கள் தவிர ஏனைய சிறிய ஹோட்டல்களுக்கு அவர்கள் விற்பனை செய்யும் உணவு, பானங்கள் போன்றவைகளுக்கு இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மூன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட நட்சத்திர ஹோட்டல்களில் பரிமாறப்படும் உணவு மற்றும் பானங்களுக்கு 10 சதவீத வரி விதிக்கப்பட வேண்டும் என்றும், இடவசதிக்கென்று விதிக்கப்படும் கட்டணங்களில், சிறப்பாகச் செய்து கொடுக்கப்படும் ஆடம்பர வசதிகளுக்காக வரி விதிக்க வேண்டும் என்றும் இது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அதிகாரிகள் பலர் தவறு செய்கிறார்கள், இது அவர்களுடைய harassment -க்கு வித்திடாதா என்று கேட்டார்கள். சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி முறைகேடுகளில் அதிகாரிகள் ஈடுபட்டால், இந்த அரசு அதையெல்லாம் நிவர்த்தி செய்யும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது கூட 'கம்பவுண்டிங்' என்ற ஒரு முறை கொண்டு வந்திருந்தால், வரி ஏய்ப்பும் இராது, அதிகாரிகளுடைய தவறும் தடுக்கப்படும் என்ற பொருள்படப் பேசி

தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு ஓட்டல்கள், தங்கும் விடுதிகளில்
வழங்கப்படும் ஆடம்பர வசதிகளுக்கு வரி விதித்தல் சட்ட
முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 4/1981)

59

1981 மார்ச் 2]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

னார்கள். அதை அரசு வரவேற்கிறது. இந்தச் சட்டத்தை நடைமுறைப் படுத்தும்போது, நடைமுறையில் அரசு அறிந்துகொள்ளும் பிரச்சினைகளைப் பொறுத்து மேற்கொண்டு என்ன நடவடிக்கை எடுப்பது என்று அரசு பரிசீலிக்கும். செக்ஷன் 5, கிளாஸ் 3-ஐப் பொறுத்தவரையில், சில ஆடம்பர வசதிகளை கன்செஷன் ரேட்டிலே கொடுக்கும்போது, அவற்றுக்கும் முழு அளவு கட்டணப்படி டாக்ஸ் என்று இருக்கிறது, அதைப் போக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். உள்நோக்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், பலர் நல்லவர்களாக இருந்தபோதும், ஆங்காங்கே பல தவறுகளிலே ஈடுபட்டு, 'கன்செஷன்' என்று சொல்லி பல ஆடம்பர வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து வரியை ஏமாற்றுவார்கள் என்ற காரணத்தால்தான், இது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இது நடைமுறையிலே வரும்போது, என்னென்ன பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன என்பதைப் பார்த்து, அந்தப் பிரச்சினைகளின் அடிப்படையிலே இதை அரசு பரிசீலிக்கும். "Power to alter the rate of tax" என்ற வகையில் அரசு இந்தச் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தியதற்குப் பிறகு இதிலே ஏற்படும் பிரச்சினைகளைப் பரிசீலிக்கும் என்று கூறி, இந்த அவை இதை ஏற்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1981 ஆம் ஆண்டு, ஓட்டல்கள், தங்கும் விடுதிகளில் வழங்கப்படும் ஆடம்பர வசதிகளுக்கு வரி விதித்தல் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 4/1981) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்"

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது. சட்ட முன்வடிவு, பரிந்துரை செய்வதற்காக, ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

பரிந்துரை ஏதுமில்லை.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே,

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1981 ஆம் ஆண்டு, ஓட்டல்கள், தங்கும் விடுதிகளில் வழங்கப்படும் ஆடம்பர வசதிகளுக்கு வரி விதித்தல் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 4/1981) திருப்பியனுப்பப்பட வேண்டும்" என்று முன்மொழிகிறேன்.

[1981 மார்ச் 2]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1981 ஆம் ஆண்டு, ஓட்டல்கள், தங்கும் விடுதிகளில் வழங்கப்படும் ஆடம்பர வசதிகளுக்கு வரி விதித்தல் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 4/1981) திருப்பியனுப்பப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(பிற்பகல் 12-40)

(4) தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு விற்பனை வரிச் சட்டங்கள் (திருத்தம், ரத்து) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 1/1981).

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு, விற்பனை வரிச் சட்டங்கள் (திருத்தம், ரத்து) சட்ட முன்வடிவு @ (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 1/1981) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம் :

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு, விற்பனை வரிச் சட்டங்கள் (திருத்தம், ரத்து) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 1/1981) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

* **திரு. க. இராமமூர்த்தி :** மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே நிறைவேற்றப்பட்ட சட்ட முன்வடிவைத் தொடர்ந்து இப்போது அவையின்முன் இந்தச் சட்ட முன்வடிவு வந்திருக்கிறது. இதில் பேசுவது எனக்குக் கொஞ்சம் சங்கடமாக இருந்தாலும்கூட, நகைச்சுவையாக இதை நாம் என்னிப் பார்க்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

○ 95-100 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு VI ஆக அச்சடிக்கப்பட்டுள்ளது.